

PÍSEŇ PÍSNÍ

středa 22. května ve 20h
kostel Nejsvětějšího Salvátora

PARTNEŘI

Ministerstvo kultury ČR, Magistrát hl.m. Prahy, MČ Praha 1, Partnerství OSA, Nadace Gideona Kleina, Nadace ČHF

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI: Literární noviny, Český rozhlas, Radio 1

ORCHESTR BERG DĚKUJE ZA PODPORU TĚMTO JEDNOTLIVCŮM

KLUBERG – klub dárců Orchestru BERG má v současné době tyto členy:

Petr Adler, manželé Bahbouhovi, Soňa Červená, manželé Činčerovi, Nevelina Dodovová, Václav Eis, RNDr. Václav Hušner, Lucie Chrápavá, Jiří Kubíček (ve dvou), Jana Macharáčková, Jiří Malíř, Eva Novotná s manželem, Jáchym Novotný, manželé Ridenourovi, Jana Spurná, Kateřina Svatoňová, Ing. Tomáš Svatoň, Petr Štěpánek (ve dvou), manželé Valchářovi, Petr Vyhnálek...

ANDĚLÉ (dobrovolníci) v roce 2012/2013: Věra Babišová, Radvan Bahbouh, Eva a Tonda Blomannovi, Jan Brázda, AK Anna Císařová & Peter Babiš, Martina Čápková, Valerij Durdíl, Dominik Dvořák, Josef Dvořák, Pavel Dvořák, Rut Fialová, Jiří Hajdyla, Ondřej Holas, Aleš Janíček, Martina Kaňková, Jiří Kessler, Jitka Kloučková, Šimon Kočí, Ivana Kolářová, Johana Kratochvílová, Maja Madarová, Daniel Mikolášek, Alena Miltová, Pavel Moc, Martin Pavala, Kateřina Plevová, Michael Romanovský, Michaela a Howard Sidenberg, Lucie Silkenová, Petr Somol, Lukáš Trnka, Pavel Trnka, Jan Trojan, Pavel Trojan Jr., Michaela Volfová, David Zábranský a Jan Zázvůrek...

Arvo Pärt Cantus in memoriam Benjamin Britten

Sofia Gubajdulina Orfeova lyra

Slavomír Hořínský Umírám láskou (světová premiéra)

... dialogy v liturgickém prostoru na text Písně písní v přebásnění Daniela Rause

Jan Fišer – housle

Barbora Sojtková – soprán, Jiří Hájek – baryton

Helena Dvořáková – Milá, Lukáš Hlavica – Milý

Peter Vrábel – dirigent

Orchestr BERG: Adéla Štajnochrová – koncertní mistr; Kristian Vacek, Midori Hayashi, Ondřej Hás, Jan Pěruška, Martina Müllerová – 1. housle; František Souček, Kateřina Janálová, Anna Fliegerová Romanovská, Michael Romanovský, Pavla Michalová – 2. housle; Petr Holman, Martin Adamovič, Ivo Görlich, Adam Pechočiak – violy; Lukáš Polák, Vojtěch Urban, Štěpán Drtina, Zuzana Virglerová – violoncella; Jan Kořínek, Jakub Waldmann – kontrabasy; Pavel Polívka, František Čech, Jan Kasal – bicí nástroje, Hedvika Jouzová – harfa, Jakub Rataj – elektrická kytara

koncept: Teresie Bečková a Norbert Schmidt

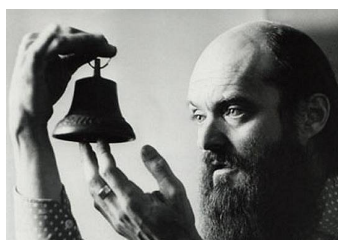
výtvarná spolupráce: Magdalena Bartáková, lightdesign: Vladimír Burian

Společný projekt Orchestru BERG, Českého rozhlasu, Akademické farnosti Praha a Centra teologie a umění při KTF UK.

Sofia Gubajdulina (*1931) má na mezinárodní hudební scéně bez přehánění výjimečné postavení, jako žena skladatelka dokonce unikátní. Celý život žije a tvoří na rozhraní kultur. Narodila se v Tatarské sovětské republice, otec byl Tatar, matka Ruska. Vyrůstala v ateistické rodině, avšak velmi brzy si našla cestu k ruské pravoslavné církvi. V roce 1975 spoluzaložila soubor Astreja zaměřený na hru na neobvyklé etnické nástroje. Pověst o výjimečné skladatelce se v průběhu sedmdesátých let dostává i na Západ, především díky Kremerově provedení jejího houslového koncertu. Teprve v roce 1985 jí ale bylo umožněno poprvé opustit východní blok, od roku 1992 žije v Německu nedaleko Hamburku.

Orfeova lyra (2006) je součástí volného triptychu tří orchestrálních skladeb Nadějka, který vznikl na památku skladatelčiny dcery Nadějky (†2004). Ve všech částech triptychu se Gubajdulina zaměřila na akord nazvaný „Orfeova lyra“. Má se totiž za to, že struny nástroje tohoto božského pěvce byly laděny ve dvou kvintách nad sebou (tedy D – A – E). K tomuto akordu ke svému překvapení dospěla Gubajdulina náhodou, když hledala co nejčistší souzvuk. Skladbu objednal houslista Gidon Kremer, který ji také jako sólista uvedl společně se souborem Kremerata Baltica ve světové premiéře. Ta se uskutečnila 11. června 2006 na festivalu Les Muséiques v Basileji.

Arvo Pärt (*1935) je v současnosti nejvýznamnějším estonským skladatelem. Zpočátku se věnoval avantgardním skladatelským technikám včetně serialismu, ale když v polovině 70. let prodělal hlubokou uměleckou krizi, jeho hudební jazyk se radikálně zjednodušil. Techniku, kterou pro sebe objevil a které zůstává věrný dodnes, nazval tintinnabuli (v latině znamená „zvonečky“). Pärtův současný jazyk je provokativně jednoduchý, minimalistický, plný archaických náznaků a mysticismu, vyzařuje z něj naprostá čistota. „Přišel jsem na to, že stačí, když se krásně zahraje jediná nota. Tato nota nebo okamžik ticha mě uklidňují.“ (Arvo Pärt)

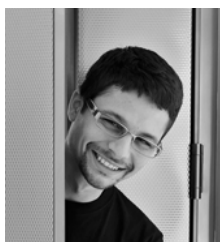
Brzy poté, co našel svůj vyjadřovací styl, v něm v roce 1977 vytvořil krátce po sobě hned tři díla, která patří dodnes k jeho nejhranějším a nejvíce ceněným – **Fratres**, **Tabula rasa** a **Cantus in memoriam Benjamin Britten**, které dnes uvádíme.

Smrt Benjamin Brittena (4. prosince 1976) Pärta silně zasáhla. Teprve krátce předtím pro sebe objevil jeho hudbu (oceňoval její mimořádnou čistotu) a toužil se s Brittenem osobně setkat. K tomu ale už nikdy nemělo dojít. **Cantus in memoriam Benjamin Britten** vychází z principu středověké techniky mensurálního kánonu. Jednotlivé hlasy hrají stejnou melodii, ovšem nezačínají společně, nýbrž jeden po druhém. Každý další hlas navíc hraje melodii dvakrát pomaleji než předchozí. V tomto případě jde o sestupně jdoucí řadu tónů a moll doplněnou v druhém hlase tóny základního mollového trojzvuku. Krátká skladba směřuje k závěrečnému spočinutí na jednom tónu, postupně tak narůstá pocit zklidnění a ticha.

Pärt v roce 1980 emigroval ze Sovětského svazu, nejprve zamířil do Vídně, poté se na dlouhou dobu usadil v Berlíně, odkud se v roce 2011 přestěhoval zpět do rodného Estonska.

Umírám láskou - dialogy v liturgickém prostoru na text Písně písní v přebásnění Daniela Rause
Moje skladba navazuje na projekt Marianum, který se zde v kostele Nejsvětějšího Salvátora konal před rokem a snaží se najít další nové cesty, jak zvukem artikulovat jeho architekturu. Zatímco Magnificat vycházelo cele z lineárního principu gregoriánského chorálu, skladba **Umírám láskou** si bere za materiál souzvuk mešních zvonků. Přebásnění Daniela Rause mě nadchlo svojí úsporností. Pokusil jsem se jej výběrem textů ještě více zkoncentrovat do jakési esence dialogu hledání a nalézání. To, že tyto dialogy probíhají v liturgickém prostoru je podle mě naprosto jedinečné a vystihuje to podstatu intimity mezi mužem a ženou v její hluboké čistotě a otevřenosti.

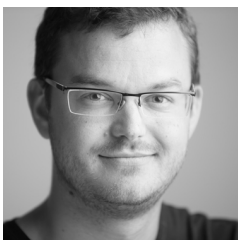
Slavomír Hořínska

Slavomír Hořinka (*1980) absolvoval na Konzervatoři v Pardubicích housle u Dalibora Hlavy. Na pražské Hudební fakultě AMU se však již věnoval kompozici, nejprve ve třídě Ivana Kurze (1999–2004), v roce 2008 úspěšně zakončil doktorandské studium pod vedením Hanuše Bartoně (HAMU). Absolvoval také několikaměsíční stáž na Conservatorium van Amsterdam (2003). Jeho skladby uvedly například Česká filharmonie, Komorní filharmonie Pardubice, Orchester BERG,

Komorní orchestr Bohuslava Martinů, Jihočeská komorní filharmonie, Bennewitzovo kvarteto, Ensemble MoEns, Puellae Cantantes aj. Od roku 2006 působí pedagogicky na katedře skladby Hudební fakulty AMU v Praze. Orchester BERG premiéroval od počátku spolupráce v roce 2002 již devět jeho skladeb.

www.horinka.cz

Jan Fišer (*1980) absolvoval pražskou konzervatoř ve třídě Jaroslava Foltýna a Carnegie Mellon University – School of Music ve třídě Andrése J. Cárdenese, koncertního mistra Pittsburského symfonického orchestru. Zúčastnil se mistrovských kurzů vedených Pinchaselem Zukermanem, Gilem Shahamem a Josephem Silversteinem. Již během studií dosáhl mnoha úspěchů na mezinárodních soutěžích, jako jsou Kocianova houslová soutěž (absolutní vítěz), Concertino Praga (laureát) nebo Beethovenův Hradec (1. cena). V roce 1999 získal „Davidoff Prix“ pro nejtalentovanějšího mladého hudebníka v České republice. Jako sólista vystoupil s Pittsburským symfonickým orchestrem, Pražskou komorní filharmonií, Janáčkovou filharmonií Ostrava, Filharmonií B. Martinů Zlín a dalšími. Často koncertuje v zahraničí, a to i v zámoří. Společně s klavíristou Ivo Kahánkem a violoncellistou Tomášem Jamníkem tvoří Dvořákovo trio (dříve Trio Concertino), které v roce 2007 získalo cenu Českého spolku pro komorní hudbu. Jan Fišer nahrává pro televizi i rozhlas a jako jeden z pěti laureátů se podílel na CD „Pocta Jaroslavu Kocianovi“, které vzniklo při příležitosti 40. jubilejního ročníku Kocianovy mezinárodní houslové soutěže. Jan Fišer je koncertním mistrem Pražské komorní filharmonie.

www.janfisher.cz

Barbora Sojková (*1982) se od dětství věnovala hře na klavír a zpěvu – od roku 1995 pak jako členka Kühnova dětského sboru. S tímto souborem absolvovala více než tři stovky koncertů, desítky operních představení v Národním divadle a Státní opeře, natáčení CD a koncertních turné po světových pódiiích. Studiu zpěvu se nyní věnuje soukromě (J. Jonášová, E. Toperczerová ad.). Intenzivně se zabývá interpretací staré hudby, je specialistkou na sólovou vokální hudbu. Absolvovala mimo jiné interpretační kurzy pod vedením Petera Kooije, Howarda Crooka ad. Je členkou a uměleckou vedoucí ženského vokálního souboru Tiburtina ensemble.

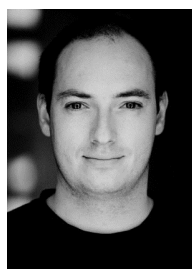
Spolupracuje se soubory Collegium 1704, Musica Florea, Ensemble Inégal, Collegium Marianum, Douce Mémoire, Collegium Vocale Gent, Orchester Berg, Ostravská banda ad. Barbora Sojková pravidelně vystupuje na předních českých a evropských festivalech. Věnuje se též scénickým produkcím (Monteverdiho Orfeo v ND, Vivaldiho Argippo), od roku 2009 účinkuje v inscenaci činohry ND Radúz a Mahulena.

Po absolvování Akademického gymnázia v rodném Brně vystudovala **Helena Dvořáková** (*1979) činoherní herectví na Janáčkově akademii múzických umění. Ještě před koncem studia získala angažmá v Městském divadle Brno, kde zůstala pět sezon a vytvořila tu řadu činoherních i muzikálových rolí. Od roku 2006 je členkou pražského Divadla v Dlouhé. Hostovala také v Divadle Ungelt a v Činoherním klubu, pracovala i v Německu, kde zpívala hlavní ženskou roli v Muži z La Mancha a v Šumaři na střeše. Helena Dvořáková hrála na příčnou flétnu, zpívala ve sboru i s folkovou kapelou a věnovala se také jazzu. Za postavu

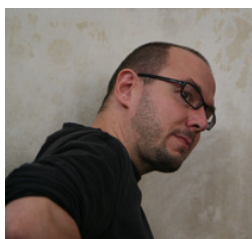
Faidry získala Cenu Alfréda Radoka a byla nominována i na Cenu Thálie. Za postavu Ysé v inscenaci Polední úděl získala Cenu Divadelních novin, Cenu Alfréda Radoka a Cenu Thálie. Za postavu Anežky Nulíčkové v Maškarádě získala cenu za nejlepší ženský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu v Pardubicích.

www.helenadvorakova.com

Jiří Hájek (*1976) vystudoval konzervatoř v Pardubicích pod vedením Milana Stříteského. Dále pokračoval na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě ve třídě doc. Petera Mikuláše a Hudební fakultě AMU v Praze u prof. René Tučka. V průběhu studia absolvoval několik mezinárodních pěveckých kurzů, v roce 2002 se zúčastnil Letní akademie Praha-Vídeň-Budapešť, o rok později získal na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech I. cenu v oboru píseň a II. cenu v oboru opera. V současné době je sólistou Národního divadla v Praze a Divadla J.

K. Tyla v Plzni, hostoval také v Národním divadle v Brně nebo Národním divadle moravskoslezském v Ostravě. Na koncertech a operních představeních pracuje s předními dirigenty a režiséry (Jiří Heřman, Pier Luigi Pizzi, Alice Nellis, Ondřej Havelka, Jiří Bělohlávek, Tomáš Netopil, Ondrej Lenárd, Oliver Dohnányi, Howard Griffiths).

Herec a režisér **Lukáš Hlavica** (*1965) absolvoval herectví na pražské DAMU, kde v současné době působí jako pedagog. Prošel nejdříve Národním a Vinohradským divadlem, poté na čtyři roky zakotvil jako režisér v Dejvickém divadle. Zde zaujal svými režiiemi – např. komorní hry pro tři se zvláštním názvem [sic] od M. J. Gibsonové nebo zdramatizované románové kroniky Bratři Karamazovi F. M. Dostojevského. Na základě této inscenace byl natočen film Petra Zelenky Karamazovi. V Divadle na Jezerce režíroval hru Ženitba od N. V. Gogola.

Dlouhodobě spolupracuje s Českým rozhlasem, věnuje se dabingu, načelil řadu audioknih a účinkoval v několika televizních inscenacích.

Orchestr BERG je špičkové české těleso, které přináší svěží vítr na českou hudební scénu – uvádí divácky atraktivní a novátorské projekty, soustřeďuje se na uvádění současné hudby a hudby 20. století. Tu kombinuje například s divadlem, filmem, baletem, pantomimou, videoartem apod., vystupuje často mimo tradiční sály. Prostřednictvím objednávek nových děl u českých skladatelů především mladé generace pomáhá vytvářet nové hodnoty a investuje do budoucnosti hudby a umění. Má na svém kontě desítky světových premiér a ještě více českých premiér světových skladatelů. Ke koncertní činnosti orchestru patří vystoupení na mezinárodních festivalech a významných domácích pódii. Spolupracuje s baletem Národního divadla (Ibbur, Zlatovláska). Vedle mnoha záznamů pro Český rozhlas, na CD nebo k pořadu pro Českou televizi se Orchestr BERG prezentuje i na DVD s live nahrávkou baletu Zlatovláska (Supraphon). K nejvýznamnějším projektům z poslední doby patří hudebně divadelní inscenace Schwarz auf Weiss (Černé na bílém) německého skladatele a divadelníka Heinerja Goebbelse, živý doprovod Dreyerova němého filmu Utrpení Panny orleánské hudbou litevského skladatele Broniuse Kutavičiuse nebo scénický koncert timING na Nové scéně Národního divadla, kde bylo mj. uvedeno v české premiéře legendární dílo Györgye Ligetiho Poème symphonique pro 100 metronomů.

Peter Vrábek (*1969) je slovenský dirigent, který žije a pracuje v Praze. V roce 1995 založil orchestr Berg a určil jeho hudební směřování – díky němu je dnes tento orchestr oceňován jako jedinečný interpret hudby 20. století a hudby soudobé. Spolupracuje se soudobou českou skladatelskou špičkou a vytváří inspirativní tvůrčí prostor pro vynikající umělce mladé generace. Je držitelem Ceny Gideona Kleina. V roce 2010 získal od České hudební rady / UNESCO ocenění za zásluhy o

kvalitu a šíření české hudby.

SRDEČNĚ ZVEME NA DALŠÍ AKCE LETOŠNÍ SEZÓNY!

WEATHER – větrná kamera

... originální industriální prostor pro současné umění

BONUS: návštěva výstavy fotografa Roberta Houzara Anthropocene (od 19h)

pondělí 17. června ve 20h

Třafačka Aréna (Kurta Konráda 1, P9)

Jan Šíkl nová skladba (světová premiéra)

Michael Gordon Weather (česká premiéra)

Michal Kindernay – větrná kamera

Orchestr BERG & Peter Vrábel – dirigent

Jak tam? Je to jednoduché!

5 min. pěšky z metra B – Českomoravská
nebo

tram. 8 a 25 na zastávku Ocelářská

(přímo před Třafačku, 3 min. z metra B – Palmovka, 10 min. z metra C / B – Florenc)

NEČEKEJTE A POŘÍDTE SI VSTUPENKY VČAS ☺

... například online na www.webticket.cz

NÁRODNÍ DIVADLO OPĚT UVÁDÍ ZLATOVLÁSKU!

Představení Zlatovláska se po více než roční přestávce vrací na prkna Stavovského divadla. Tento pohádkový balet ve vydařené režii Ondřeje Havelky milují děti i dospělí, hudbu Vladimíra Franze hraje Orchester BERG živě na scéně.

sobota 1. června v 18h, Stavovské divadlo

neděle 2. června v 11h, Stavovské divadlo

sobota 15. června ve 14h & 18h, Stavovské divadlo

Vstupenek již mnoho nezbývá...

KLUBERG PRO VŠECHNY PŘÁTELE BERGU

Chcete podpořit jedinečné projekty z oblasti nového umění? Zajímá Vás, co se v BERGU chystá, a chcete u toho být jako první? PŘIDEJTE SE!

Patronkou KLUBERGU je paní Soňa Červená, herečka a zpěvačka.

ČLENOVÉ KLUBERGU VZKAZUJÍ

„Přeji si, aby nás bylo dost a tento ojedinělý šperk našeho kulturního života přežil ve zdraví a síle.“ **Jana S.**

„Jste úžasní, jak se neustále zdokonalujete a vymýšlíte nové a nové nápady!!! Gratuluji, obdivuji a držím palce:-)!!!!“ **Martina B.**

„Držím palce do další činnosti, obdivuji koncepci a koncerty se mi moc líbí.“ **Jana M.**

DĚKUJEME VŠEM ZA PODPORU!

Měsíční dárcovský příspěvek: 123 Kč (jednotlivec) / 234 Kč (ve dvou)

Informace o KLUBERGU můžete získat u vstupu do sálu.

Vše najdete také na www.kluberg.cz.

Nebo se obraťte na **Kateřinu Košťálovou**

T: 731 151 536, E: kluberg@berg.cz

texty: Eva Kesslová, korektury: PhDr. Alena Miltová